

ارتباط سبک‌های یادگیری با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی (مطالعه موردی: پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران)

عبدالرحیم غیائی^۱

^۱ عضو هیات علمی گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زابل

هدف کلی این تحقیق توصیفی-همبستگی بررسی ارتباط سبک یادگیری با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان کشاورزی بود. جامعه آماری این پژوهش، کلیه دانشجویان پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ بودند ($N=3859$)، که تعداد ۲۸۵ نفر از آنان بر اساس فرمول کوکران با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای با انتساب متناسب به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌ای دو بخشی شامل ویژگی‌های فردی و سیاهه‌ی سبک‌های یادگیری کلب استفاده شد. روایی پرسشنامه بر پایه نظر شماری از اعضای هیئت‌علمی ترویج و آموزش کشاورزی و صاحب‌نظران مربوط تأیید شد و برای تعیین پایایی بخش‌های مختلف پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ($\alpha=0/69-0/73$). نتایج نشان داد که سبک یادگیری غالب در دانشجویان کشاورزی جذب‌کننده می‌باشد. همچنین نتایج تحقیق بیانگر آن است که بین سبک‌های یادگیری و پیشرفت تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد؛ همچنین نتایج نشان داد که سبک‌های یادگیری دانشجویان در مقاطع مختلف تحصیلی تفاوت دارد.

واژه‌های کلیدی: سبک‌های یادگیری، پیشرفت تحصیلی، دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی.